

WYROK TRYBUNAŁU (trzecia izba)

z dnia 9 czerwca 2011 r.*

W sprawie C-401/09 P

mającej za przedmiot odwołanie w trybie art. 56 statutu Trybunału Sprawiedliwości, wniesione w dniu 24 września 2009 r.,

Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, z siedzibą w Atenach (Grecja), reprezentowanej przez N. Korogianakisa, dikigoros,

wnosząca odwołanie,

w której drugą stroną postępowania jest:

Europejski Bank Centralny (EBC), reprezentowany przez F. von Lindeinera oraz G. Grubera, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu,

strona pozwana w pierwszej instancji,

* Język postępowania: angielski.

TRYBUNAŁ (trzecia izba),

w składzie: K. Lenaerts, prezes izby, D. Šváby, R. Silva de Lapuerta, E. Juhász (sprawozdawca) i J. Malenovský, sędziowie,

rzecznik generalny: P. Mengozzi,
sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając procedurę pisemną,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 27 stycznia 2011 r.,

wydaje następujący

Wyrok

- 1 W drodze wniesionego odwołania Evropaĭki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (zwana dalej: „Evropaĭki Dynamiki”) żąda uchylenia postanowienia Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 2 lipca 2009 r. w sprawie T-279/06 Evropaĭki Dynamiki przeciwko EBC (zwanego dalej: „zaskarżonym postanowieniem”), którym Sąd oddalił skargę wnoszącej odwołanie mającą na celu stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Banku Centralnego (EBC) o odrzuceniu oferty przedstawionej przez nią w ramach procedury negocjacyjnej dotyczącej usług doradztwa i rozwoju technologii informatycznych oraz o udzieleniu zamówienia innemu oferentowi.

Okoliczności powstania sporu

- 2 W dniu 19 lipca 2005 r. EBC opublikował ogłoszenie o przetargu w suplemencie do Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej (Dz.U. s. 137) dotyczącym świadczenia usług doradztwa i rozwoju technologii informatycznych obejmującym preselekcję odpowiednich kandydatów. Przedmiotem wspomnianej procedury negocjacyjnej był wybór dwóch przedsiębiorców w celu świadczenia usług na rzecz EBC w ramach wykonania umów ramowych.
- 3 W dniu 29 sierpnia 2005 r. Evropaïki Dynamiki przedstawiła kandydaturę w imieniu konsorcjum E2Bank obejmującego ją i Engineering Ingegneria Informatica SpA. Komitet wyboru ofert EBC wyselekcjonował 7 najlepszych spośród 23 otrzymanych kandydatur, w tym wspomniane konsorcjum.
- 4 W dniu 22 grudnia 2005 r. EBC przekazała wyselekcjonowanym kandydatom książeczkę uzgodnień technicznych i zaprosiła ich do składania ofert. Wspomniana książeczka uzgodnień technicznych obejmowała zaproszenie do przedstawienia oferty i pięć załączników, w tym projekt umowy ramowej.
- 5 Punkt 2.4 załącznika 3 zaproszenia do przedstawienia oferty przewidywał obowiązek uzyskania przez oferentów pozwolenia zgodnie z Arbeitnehmerüberlassungsgesetz (niemiecką ustawą o oddelegowywaniu pracowników, zwaną dalej: „AÜG”) oraz wskazywał, iż oferenci powinni dysponować pozwoleniem na oddelegowanie (Arbeitnehmerüberlassungsgenehmigung, zwanym dalej: „wymaganym pozwoleniem”) w chwili podpisania umowy.
- 6 EBC otrzymała pięć ofert w wyznaczonym terminie, w tym ofertę przedstawioną przez konsorcjum E2Bank. Oferta ta, która została uznana za kompletną, zawierała

między innymi wyraźne zobowiązanie dwóch członków konsorcjum E2Bank do uzyskania wymaganego pozwolenia przed podpisaniem umowy. Jako dowód podjęcia tego zobowiązania przedstawiono kopie dwóch wniosków o udzielenie pozwolenia złożonych u właściwych władz niemieckich w dniach 3 lutego 2006 r. i 6 lutego 2006 r.

- 7 Po dokonaniu oceny ofert komitet wyboru ofert EBC podjął decyzję o zaproszeniu do negocjacji trzech najlepiej ocenionych oferentów. Konsorcjum E2Bank uplasowało się na czwartej pozycji.

- 8 W wyniku negocjacji prowadzonych w kwietniu 2006 r. wspomniany komitet wyboru ofert podjął decyzję o kontynuowaniu negocjacji jedynie z dwoma oferentami, ponieważ trzeci z oferentów, mający siedzibę w Indiach nie był w stanie sprostać oczekiwaniom EBC dotyczącym uzyskania wymaganego pozwolenia. Negocjacje z dwoma pozostałymi oferentami zakończyły się w czerwcu 2006 r.

- 9 W piśmie z dnia 11 lipca 2006 r. EvropaĀki Dynamiki wyraziła wątpliwości co do zgodności z prawem rozpatrywanej procedury w przedmiocie udzielenia zamówienia podnosząc między innymi, że obowiązek dysponowania wymaganym pozwoleniem jest dyskryminujący wobec oferentów niemających siedziby w Niemczech.

- 10 Po otrzymaniu zawartej w piśmie z dnia 31 lipca 2006 r. informacji o zawarciu dwóch umów ramowych z dwoma wyselekcjonowanymi oferentami, pismem z dnia 1 sierpnia 2006 r. EvropaĀki Dynamiki zwróciła się o udzielenie jej bliższych informacji na temat oceny ofert, zażądała aby EBC ponownie rozpatrzył sprawę i poinformowała o zamiarze wniesienia skargi do Sądu w razie oddalenia jej środka odwoławczego. Komitet wyboru ofert EBC uznał, że pismo to było formalnym odwołaniem i przedłożył je organowi odwoławczemu EBC, który pismem z dnia 18 sierpnia 2006 r. poinformował EvropaĀki Dynamiki o oddaleniu jej odwołania.

Postępowanie przed Sądem i zaskarżone postanowienie

- 11 W dniu 9 października 2006 r. Evropaïki Dynamiki wniosła do Sądu skargę mającą na celu stwierdzenie nieważności decyzji EBC o odrzuceniu przedstawionej przez nią oferty oraz o udzieleniu zamówienia innym oferentom. Na poparcie skargi Evropaïki Dynamiki podniosła osiem zarzutów.
- 12 Po oddaleniu zarzutu niedopuszczalności podniesionego przez EBC a dotyczącego braku posiadania przez skarżącą interesu prawnego, Sąd rozpatrzył w pierwszej kolejności ósmy zarzut, który dotyczył niezgodności z prawem przepisu, zgodnie z którym oferenci powinni byli dysponować wymaganym pozwoleniem.
- 13 W drodze pierwszej części tego zarzutu Evropaïki Dynamiki twierdziła, że EBC ustanowił wspomniany wymóg w sposób arbitralny i że faworyzował on dostawców mających siedzibę w Niemczech.
- 14 W drodze drugiej części zarzutu ósmego Evropaïki Dynamiki utrzymywała, że zgodnie z AÜG w przypadku przedsiębiorstw zagranicznych pozwolenie wydawane jest tylko wtedy, jeżeli dysponują one pozwoleniem na oddelegowanie siły roboczej. Tymczasem, zgodnie z przepisami greckimi, pozwolenie jest wydawane tylko przedsiębiorstwom zajmującym się wyłącznie oddelegowywaniem pracowników tymczasowych. Tak więc skarżąca nigdy nie mogła uzyskać pozwolenia w Grecji ani w efekcie otrzymać wymaganego pozwolenia.
- 15 W drodze trzeciej części wspomnianego zarzutu Evropaïki Dynamiki podnosiła, że wymóg dysponowania przez oferentów wymaganym pozwoleniem jest sprzeczny z przepisami Unii z dziedziny zamówień publicznych i w związku z tym stanowi naruszenie swobody świadczenia usług przewidzianej w art. 49 WE.

- 16 W drodze czwartej części rzeczzonego zarzutu Evropaïki Dynamiki utrzymywała, że wspomniany wymóg ma charakter dyskryminujący i stanowi naruszenie zasady przejrzystości.
- 17 W zaskarżonym postanowieniu Sąd zauważył na wstępie, że tak jak instytucje Unii EBC dysponuje szerokim zakresem swobodnego uznania w zakresie okoliczności, które należy uwzględnić przy wydawaniu decyzji o udzieleniu zamówienia publicznego, oraz że kontrola Sądu powinna się ograniczać do sprawdzenia, czy nie zachodzi poważny i oczywisty błąd.
- 18 Jeżeli chodzi o pierwszą część zarzutu ósmego skargi Sąd stwierdził najpierw, iż Evropaïki Dynamiki nie kwestionowała ani zgodności z prawem podlegania umowy ramowej prawu niemieckiemu ani poddania wszystkich sporów wynikających ze stosunku umownego między EBC i jego kontrahentem wyłącznej jurysdykcji Amtsgericht/Landgericht Frankfurt am Main (sądu miejskiego/regionalnego we Frankfurcie nad Menem). Następnie Sąd przypomniał, że świadczenie usług w ramach wykonania umowy ramowej wymaga oddelegowania do EBC pracowników w celach zawodowych, co wiąże się z obowiązkiem dysponowania przez drugą stronę rzeczzonej umowy wymaganym pozwoleniem. Zostało również przypomniane, iż zgodnie z orzecznictwem Bundesarbeitsgericht (federalnego sądu pracy) zakres stosowania wymogu określonego w AÜG nie jest ograniczony do agencji pracy tymczasowej, ale znajduje również zastosowanie wobec spółek należących do sektora technologii informatycznych, które oddelegowują swój personel do innych spółek. Wreszcie w odniesieniu do twierdzenia, że przy zawieraniu w maju 2006 r. umowy dotyczącej oddelegowania do EBC eksperta nie wymagano żadnego pozwolenia Sąd orzekł, iż ewentualne wcześniejsze naruszenie AÜG przez EBC nie zwalniało EBC z obowiązku prawidłowego stosowania tej ustawy w toku niniejszej procedury negocjacyjnej.
- 19 W efekcie Sąd stwierdził, że EBC nie dopuścił się błędu przy interpretacji i stosowaniu AÜG uznając, że rozpatrywane świadczenie usług podlegało obowiązkowi dysponowania wymaganym pozwoleniem i że ustanawiając taki wymóg EBC ani nie działał w sposób arbitralny ani nie faworyzował oferentów mających siedzibę w Niemczech.

W efekcie Sąd orzekł, iż pierwsza część zarzutu ósmego była oczywiście pozbawiona jakiegokolwiek podstawy prawnej.

- 20 Jeżeli chodzi o drugą część zarzutu ósmego Sąd przypomniał, że w ramach skargi o stwierdzenie nieważności wniesionej na podstawie art. 230 WE nie jest on właściwy do zbadania kwestii, czy relacje zachodzące między dwoma prawami krajowymi rzeczywiście stanowią zakazaną w art. 49 WE przeszkodę dla swobodnego świadczenia usług. Sąd przypomniał, że w celu podważenia zgodności decyzji odmawiającej udzielenia wymaganego pozwolenia z prawem wspólnotowym Evropaïki Dynamiki mogła zwrócić się do sądu krajowego ze skargą o stwierdzenie nieważności decyzji podjętych przez odnośne władze krajowe. W konsekwencji orzekł on, że druga część zarzutu ósmego była oczywiście niedopuszczalna.
- 21 Co się tyczy trzeciej części wspomnianego zarzutu Sąd najpierw przypomniał, że Evropaïki Dynamiki nie powołała się na żaden przepis prawa, który umożliwiałby w niniejszej sprawie uchylenie przez EBC skutków terytorialnych prawa niemieckiego, i że instytucje mają obowiązek zapewnienia, aby warunki przewidziane w dokumentach dotyczących zamówienia publicznego nie skłaniały potencjalnych oferentów do naruszenia przepisów krajowych stosujących się do ich działalności a następnie stwierdził, iż nie można uznać, że EBC nie powinien był stosować przepisów prawa niemieckiego.
- 22 Następnie Sąd podkreślił, że jeżeli Evropaïki Dynamiki podnosi, iż EBC nie powinien był żądać wymaganego pozwolenia to równa się to w rzeczywistości z zakwestionowaniem przez to przedsiębiorstwo zgodności AÜG z art. 49 WE oraz z dyrektywą 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącą delegowania pracowników w ramach świadczenia usług (Dz.U. 1997 L 18, s. 1) i dyrektywą 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114). Tymczasem w celu kontroli zgodności przepisów

prawa krajowego z prawem wspólnotowym Evropaïki Dynamiki powinna była wnieść skargę do sądu krajowego, który mógłby w takiej sytuacji zwrócić się do Trybunału w trybie prejudycjalnym.

- 23 Wreszcie Sąd zauważył, że Evropaïki Dynamiki nie może skutecznie opierać się na przywołanym przez nią orzecznictwie. Sąd przypomniał po pierwsze, iż w postępowaniu zakończonym wydaniem wyroku z dnia 20 września 1988 r. w sprawie 31/87 Beentjes (Rec. s. 4635) organ udzielający zamówienia publicznego wziął pod uwagę dodatkowe kryterium, które nie zostało ustanowione w przepisach krajowych oraz po drugie, iż wyrok z dnia 3 października 2006 r. w sprawie C-290/04 FKP Scorpio Konzertproduktionen (Zb.Orz. s. I-9461) dotyczył kwestii prejudycjalnych odnoszących się do zgodności przepisów prawa krajowego z prawem wspólnotowym. Z tego względu Sąd oddalił trzecią część zarzutu ósmego jako po części oczywiście bezzasadną a po części oczywiście niedopuszczalną.
- 24 Jeżeli chodzi o czwartą część wspomnianego zarzutu Sąd zauważył, że ponieważ warunek dysponowania przez oferentów wymaganym pozwoleniem został wyraźnie określony w wielu dokumentach dotyczących procedury negocjacyjnej i ponieważ Evropaïki Dynamiki nie miała żadnych trudności w dokonaniu interpretacji spornego warunku, wyrok z dnia 16 października 2003 r. w sprawie C-421/01 Traunfellner (Rec. s. I-11941), dotyczący zasady przejrzystości i określenia minimalnych wymogów w książeczce uzgodnień technicznych, nie miał jakiegokolwiek znaczenia dla rozstrzygnięcia przedstawionej mu sprawy.
- 25 Co się tyczy wyroku z dnia 12 grudnia 2002 r. w sprawie C-470/99 Universale-Bau i in. (Rec. s. I-11617) oraz wyroku z dnia 9 lutego 2006 r. w sprawach połączonych C-226/04 i C-228/04 La Cascina i in. (Zb.Orz. s. I-1347) Sąd przypomniał, iż zgodnie z pierwszym z wymienionych wyroków w toku procedury udzielania zamówienia publicznego należy na wszystkich jego etapach, w tym na etapie selekcji kandydatów w ramach procedury ograniczonej, szanować zarówno zasadę równego traktowania potencjalnych oferentów jak i zasadę przejrzystości. Sąd wskazał, że drugi z wymienionych wyroków dotyczył kwestii prejudycjalnych odnoszących się do zgodności

przepisów prawa krajowego z prawem wspólnotowym z punktu widzenia między innymi zasad niedyskryminacji i przejrzystości.

- 26 Sąd orzekł, iż Evropaïki Dynamiki nie mogła skutecznie utrzymywać, że nie była dostatecznie poinformowana o spornym wymogu i co za tym idzie nie mogła skutecznie powołać się na naruszenie zasady przejrzystości. Jeżeli chodzi o zarzut naruszenia zasady niedyskryminacji Sąd podkreślił, iż rzeczony wymóg dotyczył wszystkich oferentów. Z tego względu Sąd oddalił czwartą część zarzutu ósmego jako po części oczywiście bezzasadną a po części oczywiście niedopuszczalną.
- 27 W konsekwencji Sąd oddalił zarzut ósmy jako po części oczywiście niedopuszczalny a po części oczywiście bezzasadny.
- 28 Jeżeli chodzi o zarzuty od pierwszego do siódmego Sąd odrzucił je jako oczywiście niedopuszczalne.
- 29 W tym względzie Sąd zauważył po pierwsze, iż Evropaïki Dynamiki nie wykazała, że obowiązkowe kryterium przewidziane w dokumentach dotyczących rozpatrywanej procedury negocjacyjnej, zgodnie z którym oferenci powinni byli dysponować wymaganym pozwoleniem, było niezgodne z prawem i po drugie, iż wspomniana spółka wyraźnie przyznała w swoich pismach procesowych, że w żadnym wypadku nie była w stanie uzyskać wymaganego pozwolenia w Niemczech. Tak więc, zdaniem Sądu, Evropaïki Dynamiki nie mogła odnieść żadnej korzyści z okoliczności, że jeden lub więcej z rzeczonych zarzutów od pierwszego do siódmego mogło okazać się zasadne, ponieważ nawet jeśli należałoby stwierdzić nieważność decyzji o odrzuceniu jej oferty i udzieleniu zamówienia publicznego innym oferentom w oparciu o wspomniane zarzuty Evropaïki Dynamiki nie wykazała, że określony przez EBC powód jej wykluczenia był niezgodny z prawem, co prowadzi do tego, że EBC mogłaby zastąpić zaskarżoną decyzję wyłącznie kolejną decyzją odrzucającą ofertę Evropaïki Dynamiki ze względu na występowanie powyższego powodu wykluczenia.

- 30 Sąd przypomniał, iż strona skarżąca nie może mieć żadnego uzasadnionego interesu w stwierdzeniu nieważności decyzji, co do której z góry wiadomo, że może zostać wyłącznie utrzymana w mocy wobec tejże strony. Sąd stwierdził więc, że w wyniku oddalenia zarzutu ósmego skargi Evropaiki Dynamiki nie miała już uzasadnionego interesu w podniesieniu innych zarzutów mających na celu stwierdzenie nieważności decyzji o odrzuceniu jej oferty i udzieleniu zamówienia innym oferentom. Sąd przypomniał również, że zarzut mający na celu stwierdzenie nieważności jest niedopuszczalny z uwagi na brak interesu prawnego strony skarżącej, jeżeli nawet ten zarzut okazałby się zasadny stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu w oparciu o tenże zarzut nie będzie mogło przynieść korzyści wspomnianej stronie skarżącej.
- 31 W konsekwencji Sąd oddalił skargę jako po części oczywiście niedopuszczalną a po części oczywiście bezzasadną.

Postępowania przed Trybunałem i żądania stron

- 32 W odwołaniu Evropaiki Dynamiki, działając w imieniu konsorcjum E2Bank wnosi do Trybunału o:
- uchylenie zaskarżonego postanowienia;
 - stwierdzenie nieważności decyzji EBC, na mocy których konsorcjum E2Bank zostało wykluczone z postępowania, a zamówienie zostało udzielone innemu oferentowi;
 - obciążenie EBC kosztami, w tym kosztami postępowania w pierwszej instancji.

33 EBC wnosi do Trybunału o:

- oddalenie odwołania;

- obciążenie wnoszącej odwołanie kosztami postępowania.

W przedmiocie dopuszczalności odwołania

34 EBC uważa, iż odwołanie jest niedopuszczalne, ponieważ sporządzone zostało w imieniu i na rachunek konsorcjum E2Bank, ale w zakresie tym nie zostało udzielone pełnomocnictwo. Zauważa on, że Evropaïki Dynamiki wniosła skargę o stwierdzenie nieważności do Sądu w imieniu i na rachunek tego konsorcjum załączając do skargi pełnomocnictwo podpisane przez przedstawiciela Engineering Ingegneria Informatica SpA, spółki wchodzącej w skład rzeczowego konsorcjum, ale zakres tego pełnomocnictwa ograniczał się do postępowania wszczętego przed Sądem i nie upoważniał on beneficjenta pełnomocnictwa do wniesienia odwołania do Trybunału.

35 Evropaïki Dynamiki twierdzi, że ostatni paragraf wspomnianego pełnomocnictwa nie ogranicza jego zakresu do postępowania przed Sądem, lecz obejmuje wyczerpanie wszystkich możliwych środków prawnych.

36 W tym względzie należy zauważyć, że zgodnie z paragrafem pierwszym rzeczowego pełnomocnictwa Evropaïki Dynamiki jest upoważniona do podjęcia wszelkich niezbędnych działań prawnych przed Sądem na rachunek konsorcjum E2Bank.

- 37 Niemniej jednak paragraf drugi tego pełnomocnictwa uściśla, iż zachowuje ono ważność tak długo jak będzie to niezbędne dla doprowadzenia do końca wszelkich działań prawnych zgodnie z obowiązującymi przepisami.
- 38 W tych okolicznościach należy uznać, iż rozpatrywane pełnomocnictwo obejmuje również niniejsze odwołanie wniesione do Trybunału.
- 39 W konsekwencji odwołanie jest dopuszczalne.

Co do istoty

- 40 Na poparcie odwołania Evropaiki Dynamiki podnosi cztery zarzuty.

W przedmiocie zarzutu pierwszego dotyczącego naruszenia art. 114 regulaminu postępowania przed Sądem

- 41 W drodze tego zarzutu Evropaiki Dynamiki podnosi, że Sąd naruszył art. 114 własnego regulaminu postępowania, uznając za dopuszczalny zarzut niedopuszczalności podniesiony przez EBC, mimo iż zarzut ten nie został przedstawiony w odrębnym piśmie.
- 42 EBC uważa, że zarzut pierwszy jest bezzasadny, ponieważ art. 114 regulaminu postępowania przed Sądem zobowiązuje do przedstawienia zarzutu niedopuszczalności w odrębnym piśmie, tylko jeżeli wnosi się do Sądu o wydanie w tej kwestii odrębnego orzeczenia w stosunku do orzeczenia co do istoty sprawy.

- 43 W tym względzie należy stwierdzić na wstępie, że art. 114 regulaminu postępowania przed Sądem w ogóle nie wymaga, aby każdy zarzut niedopuszczalności został przedstawiony w odrębnym piśmie.
- 44 Wprost przeciwnie, należy przedstawić taki zarzut w odrębnym piśmie tylko w przypadku gdy strona go wnosząca zamierza wnioskować o wydanie przez sąd rozstrzygnięcia w kwestii dopuszczalności skargi bez rozpatrywania istoty sprawy.
- 45 Tak więc, zarzut niedopuszczalności może zostać podniesiony w odpowiedzi na skargę i rozpatrzony przez Sąd w ramach rozpoznania skargi.
- 46 Wynika z tego, że pierwszy zarzut odwołania musi zostać oddalony.

W przedmiocie zarzutu drugiego dotyczącego błędnej interpretacji przepisów odnoszących się do interesu prawnego

- 47 W drodze tego zarzutu Evropaïki Dynamiki utrzymuje, iż Sąd powinien był rozpatrzyć siedem pierwszych zarzutów skargi nawet pomimo oddalenia zarzutu ósmego, oraz że nie powinien był stwierdzić braku interesu prawnego. Wnosząca odwołanie uważa, że pojęcie interesu prawnego powinno być interpretowane szeroko, co wynika zarówno z orzecznictwa Sądu jak i z przepisów dyrektywy Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane (Dz.U. L 395, s. 33).

- 48 EBC utrzymuje, iż należy stwierdzić brak interesu prawnego, jeżeli stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji nie będzie mogło przynieść korzyści podmiotowi, który tego żąda. EBC uważa, że po oddaleniu zarzutu ósmego Sąd słusznie oddalił siedem pierwszych zarzutów podniesionych przed nim przez Evropaiki Dynamiki, mając na uwadze okoliczność, iż nawet w razie uznania zasadności tych zarzutów zamówienie nie mogłoby zostać udzielone konsorcjum E2Bank, ponieważ nie dysponowało ono wymaganym pozwoleniem i nie mogło go w ogóle uzyskać.
- 49 W tym względzie należy stwierdzić, że powołując się na orzecznictwo Trybunału Sąd słusznie zauważył po pierwsze, że strona skarżąca nie może mieć uzasadnionego interesu w stwierdzeniu nieważności danej decyzji, jeżeli z góry wiadomo, że decyzja ta może zostać wyłącznie utrzymana w mocy wobec tejże strony (zob. podobnie wyrok z dnia 20 maja 1987 r. w sprawie 432/85 Souna przeciwko Komisji, Rec. s. 2229, pkt 20) i po drugie, że zarzut mający na celu stwierdzenie nieważności jest niedopuszczalny z uwagi na brak interesu prawnego, jeżeli nawet ten zarzut okazałby się zasadny stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu w oparciu o tenże zarzut nie będzie mogło przynieść korzyści stronie skarżącej (zob. podobnie wyrok Trybunału z dnia 15 marca 1973 r. w sprawie 37/72 Marcato przeciwko Komisji, Rec. s. 361, pkt 2–8).
- 50 Wynika z tego, że Sąd prawidłowo uznał, iż po oddaleniu zarzutu ósmego skargi Evropaiki Dynamiki nie zachodziła potrzeba wydania rozstrzygnięcia w przedmiocie pozostałych siedmiu zarzutów, gdyż zarzuty te nie stwarzały możliwości wydania korzystnego dla skarżącej rozstrzygnięcia w przedmiocie jej skargi.
- 51 Co się tyczy argumentu Evropaiki Dynamiki, zgodnie z którym zachowała ona w każdym razie interes prawny w związku siedmioma pierwszymi zarzutami skargi z uwagi na możliwość uzyskania wymaganego pozwolenia przez jej oddział mający siedzibę w Niemczech należy zauważyć, że Evropaiki Dynamiki nie wspomniała o takiej możliwości przed Sądem. Umożliwienie jej przedstawienia po raz pierwszy argumentu, który nie został podniesiony przed Sądem byłoby równoznaczne z pozwoleniem jej na wniesienie do Trybunału, którego kompetencje w postępowaniu odwoławczym są ograniczone, sprawy o szerszym zakresie niż ta, która była rozpoznawana przez Sąd. Tymczasem w postępowaniu odwoławczym kompetencje Trybunału są ograniczone do oceny prawnego rozstrzygnięcia w kwestii zarzutów i argumentów, które były

rozpatrywane w pierwszej instancji (zob. wyrok z dnia 21 września 2010 r. w sprawach połączonych C-514/07 P, C-528/07 P i C-532/07 P *Suède i in. przeciwko API i Komisji*, Zb.Orz. s. I-8533, pkt 126 i przytoczone orzecznictwo). W konsekwencji wspomniany argument jest niedopuszczalny.

52 Należy zatem oddalić drugi zarzut odwołania.

W przedmiocie zarzutu trzeciego dotyczącego braku obowiązku posiadania wymaganego pozwolenia

53 W drodze tego zarzutu *Evropaïki Dynamiki* utrzymuje, że Sąd błędnie uznał, iż posiadanie przez oferentów wymaganego pozwolenia miało charakter obowiązkowy. Dodaje ona, że prawo niemieckie nie wymagało uzyskania takiego pozwolenia w rozpatrywanym przypadku, oraz że zawarła z EBC inne umowy nie będąc posiadaczką tego pozwolenia. *Evropaïki Dynamiki* twierdzi również, iż ustanowienie przez EBC wymogu posiadania wspomnianego pozwolenia jest sprzeczne z prawem Unii z dziedziny zamówień publicznych a także z art. 49 WE.

54 EBC twierdzi, że to nie on ustanowił obowiązek dysponowania przez oferentów wymaganym pozwoleniem, ponieważ dysponowanie nim stanowi obowiązkową przesłankę wynikającą z prawa niemieckiego.

55 W tym względzie należy przypomnieć, że odwołanie musi dokładnie wskazywać za kwestionowane części wyroku Sądu, do którego uchylecia zmierza, oraz argumenty

prawne, które w szczególowy sposób uzasadniają to żądanie (zob. w szczególności wyrok z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie C-425/07 P AEPI przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. I-3205, pkt 25 i przytoczone orzecznictwo). Nie spełnia tego wymogu zarzut odwołania, który nie obejmując nawet argumentacji mającej konkretnie na celu wskazanie wady, którą jest obarczona zaskarżona decyzja, ogranicza się jedynie do powtórzenia argumentów przedstawionych już przed Sądem. Taki zarzut stanowi bowiem w istocie wniosek o ponowne rozpatrzenie zarzutu przedstawionego przed Sądem, co nie należy do kompetencji Trybunału (zob. w szczególności wyrok z dnia 12 września 2006 r. w sprawie C-131/03 P Reynolds Tobacco i in. przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. I-7795, pkt 50 i przytoczone orzecznictwo).

56 W niniejszym przypadku należy zauważyć, że jak wynika z pkt 52–94 zaskarżonego postanowienia i pkt 12–27 niniejszego wyroku Sąd starannie zbadał kwestię zarzucanej niezgodności z prawem wymogu dysponowania przez oferentów wymaganym pozwoleniem.

57 Należy stwierdzić, że krytyczne uwagi sformułowane przez Europaiki Dynamiki w ramach niniejszego zarzutu odwołania nie dotyczą w sposób wyraźny zawartych w zaskarżonym postanowieniu elementów rozumowania, w oparciu o które Sąd oddalił ósmy z podniesionych przed nim zarzutów. W drodze tego zarzutu odwołania, który jak zauważył również rzecznik generalny w pkt 57 swojej opinii zasadniczo stanowi powtórzenie wspomnianego zarzutu ósmego Europaiki Dynamiki co do zasady ponawia swoją przedstawioną już przed Sądem krytykę w przedmiocie wynikającej z dokumentów dotyczących spornego zamówienia decyzji EBC o ustanowieniu obowiązku posiadania przez oferentów wymaganego pozwolenia.

58 W konsekwencji trzeci zarzut odwołania należy odrzucić jako niedopuszczalny.

W przedmiocie zarzutu czwartego dotyczącego naruszenia obowiązku uzasadnienia

- 59 W drodze tego zarzutu Evropaïki Dynamiki utrzymuje, że Sąd nie zastosował właściwych przepisów, co skutkowałoby stwierdzeniem przezeń nieważności zaskarżonej decyzji, oraz że w każdym wypadku EBC nie udostępnił należytego uzasadnienia ani nie przekazał wystarczających informacji mogących stanowić podstawę tejże decyzji. Powołując się w tytule tego zarzutu na art. 253 WE, art. 12 ust. 1 dyrektywy Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnoszącej się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi (Dz.U. L 209, s. 1), art. 100 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, s. 1) oraz art. 149 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 357, s. 1) Evropaïki Dynamiki zdaje się poza tym twierdzić, że w zaskarżonym postanowieniu dokonano błędnej interpretacji wspomnianych przepisów prawa Unii.
- 60 EBC uważa, iż zarzut ten jest niedopuszczalny a posiłkowo podnosi, że jest on bezzasadny.
- 61 Jeżeli chodzi w pierwszej kolejności o przepisy prawa Unii przywołane przez Evropaïki Dynamiki w ramach tego zarzutu należy stwierdzić, że ogranicza się ona do ich wymienienia nie wykazując tego, że mają one zastosowanie w niniejszym przypadku ani tego w jaki sposób zaskarżone postanowienie miało naruszyć te przepisy. Z orzecznictwa wynika tymczasem, iż proste, abstrakcyjne sformułowanie zarzutu odwołania, nieoparte żadną precyzyjną informacją, nie wystarcza, aby obowiązek uzasadnienia

odwołania został spełniony (zob. podobnie postanowienia: z dnia 29 listopada 2007 r. w sprawie C-107/07 P Weber przeciwko Komisji, pkt 24 i 25 oraz z dnia 10 lutego 2009 r. w sprawie C-290/08 P Correia de Matos przeciwko Komisji, pkt 18 i 19).

⁶² Jeżeli chodzi w drugiej kolejności o pozostałe argumenty Evropaiki Dynamiki dotyczące okoliczności, że Sąd nie odniósł się do jej argumentu, zgodnie z którym samo przedstawienie pism dotyczących oceny ofert nie stanowi wystarczającego uzasadnienia decyzji EBC o udzieleniu zamówienia wyselekcjonowanym oferentom należy przypomnieć, że Sąd ograniczył zakres swojej analizy do zarzutu dotyczącego niezgodności z prawem przesłanki dysponowania wymaganym pozwoleniem. Po oddaleniu tego zarzutu, jak wynika z pkt 50 niniejszego wyroku, podjął on słuszną decyzję o odrzuceniu siedmiu pozostałych zarzutów skargi a w szczególności zarzutów piątego i szóstego dotyczących po pierwsze naruszenia zasad przejrzystości i dobrej administracji oraz obowiązku uzasadnienia i po drugie popełnienia błędów przy ocenie oferty skarżącej jako oczywiście niedopuszczalnych nie rozpatrując istoty przedstawionych przez nią argumentów.

⁶³ W konsekwencji czwarty zarzut odwołania należy oddalić w całości.

⁶⁴ Mając na uwadze, że żaden z zarzutów przedstawionych przez Evropaiki Dynamiki nie został uwzględniony należy oddalić odwołanie.

W przedmiocie kosztów

- ⁶⁵ Zgodnie z art. 69 § 2 regulaminu, mającym zastosowanie do postępowania odwoławczego na podstawie art. 118 tego regulaminu, kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ EBC wniosła o obciążenie Evropaiki Dynamiki kosztami postępowania, a ta przegrała sprawę, należy obciążyć ją kosztami postępowania.

Z powyższych względów Trybunał (trzecia izba) orzeka, co następuje:

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.**

- 2) Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE zostaje obciążona kosztami postępowania.**

Podpisy